

Jeg kan da godt bede formanden om taletid til at læse traktatartiklerne op, hvis det er det, fru Charlotte Antonsen måtte ønske, men der er ikke rigtig nogen idé i at gøre det.

Det er ikke det ene eller det andet. Befolkningen må jo afgøre, hvad befolkningen vil lægge vægt på. Det, vi skal sende til vejledende folkeafstemning, hvis ikke der er en § 20-situation, er Nicetraktaten, som den ligger på bordet foran os. Hvad man så lægger vægt på i spørgsmålet om, hvorvidt man vil stemme ja eller nej til den, må befolkningen jo selv afgøre. Det skal vi jo ikke sætte os til doms over.

Derfor er det ikke alene spørgsmålet om Kommissionens sammensætning. Eller spørgsmålet om, at Danmark ikke længere vælger sin egen kommissær, men kan stemmes ned. Eller spørgsmålet om, at der skal indføres en rotationsordning, som man kan sige ja til. Eller alene spørgsmålet om de nye stemmevægte i forhold til, om de er nødvendige i forhold til udvidelsen osv. Eller de nye flertalsafgørelser osv. Det er jo det hele, der bliver sendt til folkeafstemning, og det er det hele, befolkningen vil blive bedt om at tage stilling til.

Så må jeg sige om det med Østrigsagen, at jeg har spurgt udenrigsministeren helt konkret, om de formuleringer, der nu er i Nicetraktaten, betyder, at man ikke vil kunne lave en ny Østrigsanktion uden for traktaten. Der har jeg altså fået det svar, at det kan man. Man kan lave en lignende sanktion.

Hvis det er ændret, så vil jeg bede om, at udenrigsministeren tager det med i sin besvarelse, og at vi også afklarer det under udvalgsarbejdet, altså om det er sådan, at landene nu har forbud mod at lave en sanktionspolitik, som man lavede over for Østrig. Det har man ikke. Man kan gøre det, hvis man vil. Man kan ud fra en politisk vurdering gøre det, og derfor er de formuleringer, der er i traktatbestemmelsen her, overhovedet ikke nogen garanti for, at der ikke kommer nye Østrigsanktioner.

Så må jeg sige til fru Elisabeth Arnold og lidt også til vistnok hr. Claus Larsen-Jensen, at det der med at slanke EU da har meget med stemmevægtene at gøre efter vores opfattelse, for hvis man slanker EU, så EU reelt består af nogle helt fundamentale spørgsmål, man ønsker at løse i fællesskab, men at man ikke anfægter den nationale selvbestemmelsesret, som man gør i det nuværende EU-samarbejde i stadig stigende omfang, så er vi da også mere parate til, at tingene, der så er i EU, vedtages med flertal. Vi er da

også parate til at diskutere stemmevægte i forbindelse med udvidelsen. Men så længe man ønsker at udvide både i dybden og i bredden, så står vi af. Det må vist være lysende klart.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Mine forhåbninger om, at vi kunne gå videre, brast.

Fru Elisabeth Arnold. Men det er også tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Undskyld, hr. formand.

Men jeg vil blot sige til hr. Kristian Thulesen Dahl om Østrigsagen: Det er jo fuldstændig rigtigt, at disse bestemmelser i Nicetraktaten jo ikke forhindrer statsledere for selvstændige, suveræne nationer i at beslutte et eller andet, de måtte blive enige om. Det kan selvstændige lande, og det forhindrer den nuværende traktat ikke, og det forhindrer Nicetraktaten heller ikke. Man må håbe, de ikke gør det, men den nuværende traktat forhindrer ikke, at statsministre fra forskellige lande uden for Traktaten sætter sig sammen og vedtager et eller andet om et femte land. Det forhindrer den ikke, for det er selvstændige, suveræne stater.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Kristian Thulesen Dahl. Og *så* tror jeg, vi kan gå videre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I stedet for at man tror, at den argumentation går særligt på mig, så synes jeg egentlig, at man skulle rette skytset mod de partier, der lige har haft deres ordførere her på talerstolen i krystalklare vendinger her sagt, at formuleringen i artikel 7, som den nu er efter Nicetraktaten, forhindrer mulige Østrigsanktioner.

Jeg synes egentlig, det var en yderst interessant melding, fru Elisabeth Arnold kom med, og jeg synes egentlig, at de partiets ordførere, der netop har sagt det stik modsatte af det, fru Elisabeth Arnold nu siger, burde komme på talerstolen og sige, at de tog fejl, og at EU-landene selvfølgelig også fremover kan lave sanktioner a la dem, man lavede over for Østrig. EU-landene kan gøre det. De kan gøre det som selvstændige lande. Selvfølgelig kan de det.

De kan ikke gøre det i EU-regi, og det påstod man heller ikke at Østrigsanktionerne var. Der